

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 24Csp/131/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6416210194
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Šalamún
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2019:6416210194.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudcom JUDr. Vladimírom Šalamúnom v právnej veci žalobcu: Slovenská republika, v mene ktorej koná Okresný úrad Banská Bystrica, so sídlom Nám. Ľudovíta Štúra 1, 974 05 Banská Bystrica, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, o zaplatenie 2 492,41 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 2 252,41 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 2 252,41 € od 05.11.2016 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

II. Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a .

III. Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v prvom stupni ako aj odvolacieho konania vo výške 80,8 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 04.11.2015 si právna predchodkyňa žalobcu U. Č., A.. XX.XX.XXXX, O. XXX/X, W. Š., uplatnila voči žalovanému nárok na zaplatenie sumy 2 492,41 € s príslušenstvom titulom vydania bezdôvodného obohatenia. Domáhala sa tiež náhrady trov konania spočívajúcich v zaplatenom súdnom poplatku a trovách právneho zastúpenia. Žalobkyňa v žalobe uplatnený nárok odôvodnila tým, že dňa 13.01.2011 so žalovaným uzatvorila Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej mu žalovaný poskytol finančné prostriedky vo výške 3 500,00 €. Odplata v zmluve bola dohodnutá na sumu 4 446,00 €, ktorá pozostávala z istiny a poplatku. Ročný úrok predstavoval viac ako 320 %. Žalobkyňa považuje výšku dohodnutej odplaty za poskytnutý úver za neplatný právny úkon pre jeho priamy rozpor so zákonom (§ 39 a 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka). Vzhľadom na povahu a obsahu zmluvy, je zrejmé, že ide o spotrebiteľskú zmluvu. Žalobkyňa na základe neplatnej dohody o odplate uhradila na účet žalovaného sumu 5 992,41 €, tzn. o 2 492,41 € viac, ako mal žalovaný nárok a v takomto rozsahu došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného. Žalovaný do podania žaloby napriek výzve žalobkyne bezdôvodné obohatenie nevydal.

3. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo dňa 04.01.2017 uviedol, že zmluva o úvere bola uzatvorená podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka ako nepomenovaná zmluva a v zmysle VPPÚ sa zmluvné strany v zmysle § 262 ods.1 obchodného zákonníka dohodli, že sa všetky ich právne vzťahy budú spravovať Obchodným zákonníkom. Žalobca sa zaviazal úver uhradiť v 2 mesačných splátkach po 2 223,00 € z čoho je možné jasne vyvodiť, že zmluvu č. XXXXXXXXXX nie je možné považovať za zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. Zákon v čase uzatvorenia zmluvy o úvere nestanovil maximálne možnú prípustnú výšku odplaty. Žalovaný bol toho názoru, že v danom prípade zo zmluvy o úvere nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia, žabca plnil na základe

platne uzatvorenej zmluvy o úvere, predmetná zmluva o úvere nebola nikdy právoplatne vyhlásená za neplatnú, právny dôvod na plnenie z tejto zmluvy o úvere nikdy neodpadol, majetkový prospech získal žalovaný z poctivých zdrojov. Akýkoľvek nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia podlieha zákonnej premlčacej lehote. Požadovaný nárok žalobcu sa stal v rozsahu 1 802,07 € premlčaný v subjektívnej premlčacej lehote dňa 31.10.2014. Z uvedených dôvodov žalovaný navrhol, aby súd po vykonanom dokazovaní žalobu ako nedôvodnú zamietol.

4. Súdne pojednávanie sa dňa 28.04.2017 konalo v neprítomnosti žalovaného, ktorý svoju neprítomnosť písomne podaním zo dňa 20.04.2017 ospravedlnil. U. Č. na pojednávaní uviedla, že úver si brala v kancelárii žalovaného v Banskej Štiavnici, úver si brala pre svoje osobné potreby, nebrala si ho za účelom výkonu povolania. V tom čase bola čiastočne invalidná, čiže brala invalidný dôchodok a pracovala na dohodu. Finančné prostriedky nepotrebovala na výkon povolania. Pokiaľ ide o splácanie úveru, hoci v zmluve bolo dohodnuté, že úver sa má splatiť v dvoch splátkach, bolo jej povedané, že môže ho splácať podľa svojich možností a schopností a preto uvedený úver splácala až do r. 2015, kedy zaplatila žalobcovi spolu 5 992,41 €. Hoci platila viac ako mala v zmysle zmluvy platiť, platila preto lebo jej v kancelárii žalovaného povedali, že do tejto sumy je povinná splácať poskytnutý spotrebiteľský úver a tak ho aj do tej sumy splácala. O tom, že nebankové spoločnosti, ktoré poskytujú úvery spotrebiteľom vracajú časť týchto úverov, ktoré im spotrebiteľia zaplatili, sa dozvedela v lete v r. 2016 od svojej kamarátky. Následne na internete vyhľadala právnu kanceláriu advokáta, ktorý ju zastupuje aj v tomto konaní a udelila mu plnomocenstvo na zastupovanie v spore voči žalovanému o vydanie bezdôvodného obohatenia. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní čo sa týka vnesenej námietky premlčania, uviedol, že subjektívna premlčacia doba začala plynúť od momentu, kedy sa žalobkyňa objektívne dozvedela o skutočnosti, že došlo k bezdôvodnému obohateniu, pričom žalovaný nepredložil nejaký dôkaz, kedy malo k tomu dôjsť, alebo nepredložil dôkaz ani o tom, že táto lehota už uplynula. Keďže reálne došlo k iným podmienkam platenia úveru, ako boli dohodnuté v zmluve, čím si žalovaný ustálil so žalobkyňou iné podmienky splácania tohto úveru, mal za to, že objektívna trojročná premlčacia bola dodržaná, keďže istina poskytnutého úveru bola splatená až splátkou 12.08.2014.

5. Okresný súd Žiar nad Hronom rozsudkom č.k. 24Csp/131/2016-58 zo dňa 28.04.2017 žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni U. Č., A.. XX.XX.XXXX, sumu 2 492,41 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 2 492,41 € od 05.11.2016 do zaplatenia a to v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Súčasne súd priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný odvolanie.

6. Žalobkyňa U. Č., A.. XX.XX.XXXX, počas odvolacieho konania zomrela. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 17Co/344/2017-180 zo dňa 08.11.2018 rozhodol, že v konaní pokračuje namiesto žalobkyne Slovenskou republikou, v mene ktorej koná Okresný úrad Banská Bystrica, so sídlom Nám. Ľudovíta Štúra 1, 974 05 Banská Bystrica.

7. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 17Co/344/2017-195 zo dňa 29.11.2018 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení uznesenia krajský súd skonštatoval, že súd prvej inštancie až do svojho rozhodnutia nemal vedomosť o existencii rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a. s., so sídlom Karloveské rameno 8, Bratislava sp. zn. SR 00278/2012 zo dňa 30. apríla 2012 z dôvodu, že žalobkyňa o tejto skutočnosti súd prvej inštancie v žalobe neinformovala a takúto obranu nevzniesol ani žalovaný vo vyjadrení k žalobe. Prvýkrát je táto skutočnosť tvrdená aj preukázaná v odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie doložením kópie rozhodcovského rozsudku sp. zn. SR 00278/2012 a rozhodcovskej zmluvy uzavretej v rovnaký deň ako zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX a vzťah rozhodcovskej zmluvy k zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX je vyjadrený priamo v rozhodcovskej zmluve. Súdu prvej inštancie nie je možné vytknúť, že existenciu prekážky veci rozsúdenej neskúmal a nezistil, pretože na tento postup nemal podnet. I napriek tomu, že túto námietku predniesol žalovaný až v odvolacom konaní musí súd skúmať, či tvorí rozhodcovský rozsudok z 30. apríla 2012 prekážku veci rozsúdenej, pretože priamo zákon Civilný sporový poriadok v § 161 súdu ukladá na splnenie procesných podmienok prihliadať v ktoromkoľvek štádiu konania. Ďalej odvolací súd uviedol, že úlohou súdu prvej inštancie po zrušení jeho rozsudku a vrátení veci na ďalšie konanie bude v prvom rade skúmať, či žalovaným predložený rozhodcovský rozsudok založený v kópii na č. I. 84 spisu tvorí prekážku veci rozsúdenej pre konanie o nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia žalobkyne vzhľadom na obranu žalobkyne, že rozhodcovská zmluva z 13. januára 2001 je neplatná a ak dospeje k názoru, že tento

rozhodcovský rozsudok nebráni prejednaniu a rozhodnutiu veci o vydanie bezdôvodného obohatenia súd prvej inštancie opätovne posúdi, či námietka premlčania vznesená žalovaným nebola ani čiastočne dôvodná, keď v období od 25.11.2013 do 29.12.2015 zaplatila žalobkyňa v splátkach len 5 752,41 € nie 5 992,41 €, pretože sumu 240,00 € podľa prehľadu splátok v kópii na str. 9 spisu zaplatila žalobkyňa v období od 20.10.2011 do 17.06.2013 jednou splátkou vo výške 100,00 € a siedmimi splátkami po 20,00 € a teda rozdiel medzi splátkami úveru poukázanými žalobkyňou v dobe tri roky pred podaním žaloby (objektívna premlčacia doba podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka) a poskytnutým úverom je 2 252,41 € nie 2 492,41 € (5 752,41 - 3 500,00 = 2 252,41 €). Pokiaľ ide o vyhodnotenie zmluvy o úvere ako zmluvy spotrebiteľskej podliehajúcej zákonu č. 129/2010 Z. z. a plynutie subjektívnej premlčacej doby sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil s názorom súdu prvej inštancie.

8. Súdne pojednávanie sa dňa 12.02.2019 konalo v neprítomnosti žalovaného, ktorý svoju neprítomnosť písomne podaním zo dňa 11.02.2019 ospravedlnil. Žalobca na súdnom pojednávaní uviedol, že pohľadávka žalobcu, ktorá je predmetom tohto konania tvorí aktívum dedičstva po poručiteľke Č.. Dňa 07.11.2018 bolo Okresnému úradu Banská Bystrica oznámené samotné úmrtie poručiteľky spolu s výzvou na vyjadrenie sa. Nakoľko všetci zákonní dedičia dedičstvo po poručiteľke odmietli a dedičstvo, ktoré nenadobudne žiadny dedič pripadá štátu. SR sa teda stala účastníkom dedičského konania. Podľa právneho názoru Krajského súdu v Banskej Bystrici opierajúc sa o ustanovenie § 63 ods. 3 CSP dedičstvo po poručiteľke Č. pripadne ako odúmrt' štátu. Teda nie je potrebné čakať na skončenie konania o dedičstve a povaha tohto sporu pripúšťa, aby súd pokračoval v konaní aj pred skončením dedičského konania.

9. Súd vykonal vo veci dokazovanie a po oboznámení sa s obsahom súdneho spisu: žaloba č.l. 1, plnomocenstvo právneho zástupcu žalobcu č.l. 5, výzva na vrátenie plnenia prijatého bez právneho dôvodu č.l. 6, e-mail výzva na vrátenie plnenia prijatého bez právneho dôvodu č.l. 7, výpočet RPMN č.l. 8, zmluva o úvere č.l. 9, splátky a pokuty č.l. 9 druhá strana, odpoveď na lustráciu pôvodnej žalobkyne v RO č.l. 11, vyjadrenie žalovaného k žalobe zo dňa 04.01.2017 č.l. 23, rozsudkom tunajšieho súdu 24Csp/131/2016-58 zo dňa 28.04.2017, odvolanie žalovaného zo dňa 09.06.2017 č.l. 77, rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SROO278/12 č.l. 84, vyjadrením právneho zástupcu žalobkyne zo dňa 10.07.2017 č.l. 92, vyjadrenie žalovaného zo dňa 19.09.2017 č.l. 107, rozhodcovská zmluva zo dňa 11.01.2011 č.l. 116, odpoveď žalovaného na výzvu súdu zo dňa 13.11.2017 č.l. 122, podací hárok č.l. 123, 124, vyjadrenie právneho zástupcu žalobkyne zo dňa 06.11.2017 č.l. 127, odpoveď na lustráciu žalobkyne v Registri obyvateľov č.l. 139, vyjadrenie Notárskeho úradu P. O. T. zo dňa 08.06.2018 č.l. 148, potvrdenie o okruhu dedičov zo dňa 14.09.2018 č.l. 168, oznámením o úmrtí a výzvou na vyjadrenie zo dňa 06.11.2018 č.l. 178, uznesením Krajského súdu sp. zn. 17Co/344/2017 č.l. 180 zo dňa 08.11.2018, návrhom na prerušenie konania zo dňa 27.11.2018 č.l. 192, uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/344/2017 zo dňa 29.11.2018 č.l. 194, podaním žalovaného zo dňa 11.02.2019 a poverením prítomnej zástupkyne žalobcu zo dňa 05.02.2019, zistil nasledovný skutkový stav:

10. Dňa 13.01.2011 právna predchodkyňa žalobcu U. Č., A.. XX.XX.XXXX, O. XXX/X, W. Š., ako dlžník, uzatvorila so žalovaným, ako veriteľom Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej bol veriteľ oprávnený poskytnúť dlžníkovi úver v sume 3 500,00 € a dlžník sa zaviazal zaplatiť veriteľovi túto sumu zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 946,00 €, t.j. celkovo zaplatiť čiastku 4 446,00 € v 2 mesačných splátkach po 2 223,00 € počnúc dňom 21.02.2011. Dlžník prehlásil, že finančné prostriedky sú poskytované na výkon povolania. Prevzatie peňažnej hotovosti uvedenej v tejto zmluve žalobkyňa potvrdila svojím podpisom. Z výpisu splátok a pokút k zmluve č. XXXXXXXXXX vyplýva, že splátkový kalendár právnej predchodkyne žalobcu bol posunutý o 144 dní a predmetný úver splácala v 42 splátkach. Z prehľadu splátok žalovane vyplýva, že žalovanému na základe uvedenej zmluvy zaplatila sumu 5 992,41 € v 35 splátkach, poslednej uskutočnenej dňa 29.12.2015. Dňa 13.01.2011 právna predchodkyňa žalobcu, ako dlžník, uzatvorila so žalovaným, ako veriteľom Rozhodcovskú zmluvu, v zmysle čl. I. ktorej sa rozhodcovským súdom na účely tejto zmluvy rozumie Stály rozhodcovský súd zriadený spoločnosťou Slovenska rozhodcovská a.s., so sídlom Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava, IČO: 35 922 761. Predmetom zmluvy v zmysle čl. II. tejto zmluvy boli všetky spory, ktoré vzniknú zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX uzatvorenej dňa 13.01.2011 vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, ako aj spory, ktoré vzniknú z dohody o vyplnení zmienek zabezpečujúcej uvedenú úverovú zmluvu a uplatnenia práv z takto vyplnenej zmenky, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, budú riešené: a) pred Stálym rozhodcovským súdom, ak žalujúca zmluvná stranu podá žalobu

na Stálom rozhodcovskom súde, rozhodcovské konanie bude vedené podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského sudu, a to jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského sudu, b) pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá zálohu na súde podľa príslušného právneho predpisu (zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok). Zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ ktorákoľvek zo zmluvní ch strán podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu ktorý vznikne z právnych vzťahov uvedených v bode 1 tohto článku zmluvy vrátane sporu o platnosť, výklad alebo zrušenie zmluvy o úvere na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvázovaciú podmienku tejto rozhodcovskej zmluvy.

11. Stály rozhodcovský súd zriadený zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s., so sídlom Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava, IČO: 35 922 761 rozsudkom sp. zn. SR 00278/12 zo dňa 30.04.2012 uložil žalovanému U. Č., A.. XX.XX.XXXX, povinnosť zaplatiť žalobcovi POHOTOVOSTĚ, s.r.o., sumu vo výške 4 930,66 € spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne zo sumy 4 930,66 € od 30.10.2011 do zaplataenia , zákonným úrokom vo výške 6 % ročne zo sumy 4 930,66 € od 19.12.2011 do zaplataenia a nahradiť trovy rozhodcovského konania vo výške 938,02 €.

12. Podľa § 230 CSP, ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

13. Pred začatím pojednávania súd skúmal, či sú v danej veci splnené podmienky konania, a zaoberal sa žalovaným vznesenou námietkou veci rozhodnutej (res iudicata) a dospel k záveru, že jeho námietka nie je dôvodná. Prekážka rozsúdenej veci nastáva vtedy, ak má byť v novom konaní prejednaná tá istá vec. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých účastníkov konania. V danom prípade ide síce o rovnaký okruh účastníkov konania (pričom účastníci konania vystupujú v konaniach v rôznych procesných postaveniach - právna predchodkyňa žalobcu v rozhodcovskom konaní vystupovala v pozícii žalovaného), avšak nejde o totožný predmet konania. V rozhodcovskom konaní si žalobca (dodávateľ) uplatňoval nárok plynúci zo zmenky vystavenej dňa 13.01.2011. Zmenkový záväzkový vzťah je abstraktný, zmenka nemusí obsahovať vymedzenie vecného dôvodu vzniku záväzku (kauzu). Je obsahovo nezávislý na iných právnych vzťahoch a to aj od vzťahu príčinného (záväzkového vzťahu, ktorého existencia lebo zamýšľaná existencia bola dôvodom vzniku zmenkového záväzku). Táto obsahová nezávislosť zmenkového vzťahu sa prejavuje v obmedzenej uplatniteľnosti alebo absolútne neuplatniteľnosti obrany zmenkového dlžníka proti výkonu zmenkového práva založenej na skutočnostiach existujúcich mimo zmenkový vzťah. V tomto súdnom konaní si právna predchodkyňa žalobcu (spotrebiteľ) uplatnila svoj nárok z titulu vydania bezdôvodného obohatenia, ktoré malo vzniknúť s tým, že žalovaný získal od nej majetkový prospech plnením bez právneho dôvodu.

14. Súd poukazuje aj na tú skutočnosť, že rozhodcovský rozsudok súdu bol vydaný na podklade rozhodcovskej zmluvy, ktorá nebola dojednaná platným spôsobom. Pritom len platná rozhodcovská zmluva zakladá oprávnenie rozhodcovského súdu prejednať a rozhodnúť spor medzi účastníkmi konania. Súd dospel k záveru, že Rozhodcovská zmluva zo dňa 13.01.2011, uzatvorená medzi právnu predchodkyňou žalobcu a žalovaným, na základe ktorej rozhodcovský súd odvodil svoju právomoc, sa javí ako nevyvážená a preto ju považuje za neprijateľnú. Jedná sa o formulárovú, vopred pripravenú zmluvu, ktorej obsah a znenie žalobca nemal možnosť ovplyvniť. Na žalovaným predloženom tlačive sa doplnili len údaje právnej predchodkyne žalobcu, číslo a dátum uzatvorenia zmluvy. Samotná skutočnosť, že rozhodcovská zmluva bola uzavretá na osobitnom formulári odlišnom od zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej taktiež na vopred pripravenom formulári, nezakladá záver o jej individuálnom dojednaní. Formulárovú zmluvu s vopred naformulovaným obsahom bez možnosti zmeny jej obsahu, nemožno považovať za individuálne dojednanú zmluvu. Jednostrannosť a nekalosť rozhodcovskej zmluvy súd vidí v tom, že faktickým subjektom, ktorý definuje, kto bude riešiť spor zo spotrebiteľskej zmluvy je v tomto prípade veriteľ, čiže žalovaný, pretože tento zostavil znenie rozhodcovskej zmluvy vo svojej vopred pripravenej formulárovej zmluve. Možnosť voľby pre spotrebiteľa je len iluzórna, pretože takmer s pravidelnosťou rozhodcovské žaloby podávajú veritelia. V konaní nebolo nad všetky pochybnosti bolo preukázané, že žalobca, ako spotrebiteľ skutočne mal vôľu uzavrieť rozhodcovskú zmluvu, ani že si takúto zmluvnú podmienku o riešení sporov zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX osobitne vyjednal. Forma rozhodcovskej zmluvy a skutočnosť, že bola žalobcovi predložená spolu so Zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, nesvedčí o individuálnom dojednaní, ale skôr o zámernom predkladaní zmluvných podmienok, ktorým žalovaný sledoval vylúčenie tohto dojednania spod režimu súdnej kontroly. Navyše uvedená rozhodcovská zmluva nebola dojednaná

v čase vyššej bdelosti spotrebiteľa po vzniku sporu, ale na začiatku zmluvného vzťahu. Žalovaný nedoložil žiadne relevantné listinné dôkazy, podporujúce záver o individuálnom vyjednaní rozhodcovskej zmluvy. Rozhodcovská zmluva uzavretá so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo tá ktorá voľba konkrétne znamená. V samotnej rozhodcovskej zmluve tiež nie je dostatočne objasnený rozdiel medzi konaním pred všeobecným súdom a konaním pred rozhodcovským súdom a následky pre spotrebiteľa, ktorý rozhodcovskú doložku podpíše. Nakoľko tieto podmienky neboli splnené a právna predchodkyňa žalobcu nemala možnosť ovplyvniť ani obsah Zmluvy úvere č. XXXXXXXXXX ani Rozhodcovskej zmluvy, nemožno považovať Rozhodcovskú zmluvu za zmluvnú podmienku dojednanú individuálne. Dôsledkom takto uzavretej Rozhodcovskej zmluvy je, že spotrebiteľ v skutočnosti ešte pred vznikom akéhokoľvek sporu stráca právo brániť sa voči nárokom veriteľa na riadnom súde v mieste svojho bydliska. Na základe uvedených skutočností súd dospel k záveru, že predmetná Rozhodcovská zmluva nebola individuálne dojednaná a ako neprijateľná zmluvná podmienka je absolútne neplatná. Vzhľadom k tomu, že súd vyhodnotil Rozhodcovskú zmluvu ako absolútne neplatný právny úkon nemohlo v dôsledku takto dojednanej rozhodcovskej zmluvy dôjsť k založeniu právomoci stáleho rozhodcovského súdu. Na dôvod zakladajúci absolútnu neplatnosť právneho úkonu musí súd vždy prihliadnuť, a to aj bez návrhu (ex off). Rozhodnutie postihnuté nedostatkom právomoci orgánu, ktorého, ktorý ho vydal, tak nie je spôsobilé ani založiť prekážku rei iudicata, pretože iba platná rozhodcovská doložka alebo rozhodcovská zmluva zakladá oprávnenie rozhodcovského súdu prejednať a rozhodnúť spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Bez existencie platného uzatvorenia rozhodcovskej doložky alebo rozhodcovskej zmluvy nie je možné predmetný rozhodcovský rozsudok považovať za rozhodcovský rozsudok s účinkami právoplatného rozsudku súdu a z tohto dôvodu ani v prejednávanej spore nezakladá prekážku veci rozhodnutej (res iudicata).

15. Z vyššie uvedených dôvodov súd nepovažoval námietku žalovaného v tom smere, že Rozhodcovský rozsudok sp. zn. SR 00278/12 zo dňa 30.04.2012 vydaný Stálym rozhodcovským súdom zriadeným zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s., so sídlom Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava, IČO: 35 922 761 zakladá pre toto konanie prekážku rozsúdenej veci za dôvodnú a neprihliadal na ňu.

16. Podľa 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v deň uzatvorenia Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného v deň uzatvorenia Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“), sa účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. sa účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

17. V prvom rade sa súd zaoberal otázkou právneho statusu právnej predchodkyne žalobcu a účelu poskytnutého úveru. Súd mal za preukázané, že medzi právnu predchodkyňou žalobcu a žalovaným

bola dňa 13.01.2011 uzatvorená Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX. Z obsahu tejto zmluvy vyplýva, že žalovaný pri ich uzavretí konal v rámci svojho predmetu podnikania. Právna predchodkyňa žalobcu uzavrela zmluvu ako fyzická osoba - spotrebiteľ. V zmluve o úvere je síce zaškrtnuté políčko, v zmysle ktorého boli žalobkyni finančné prostriedky poskytnuté na výkon povolania, ale ide len o všeobecný údaj, z ktorého nie je zrejmé, aký konkrétny súvis má poskytnutý úver s výkonom povolania žalobkyne, ktorá v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy bola čiastočne invalidná a poberala invalidný dôchodok. Napriek tomu, že zmluva o úvere obsahuje takéto označenie účelu použitia finančných prostriedkov právnou predchodkyňou žalobcu, súd túto skutočnosť nepovažoval za relevantnú pre určenie, že sa nejedná o spotrebiteľskú úver. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Dôkazné bremeno na preukázanie toho, že úver bol poskytnutý na výkon povolania dlžníka ťaží toho, kto tvrdí takúto výnimku, teda žalovaného, ako veriteľa, ktorý pri uzatváraní zmluvy o úvere konal v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Žalovaný v konaní nepreukázal, že uvedený právny vzťah nie je spotrebiteľským právnym vzťahom, ani to, že právna predchodkyňa žalobcu ako nepodnikateľ brala úver na výkon svojho povolania. Samotné odškrtnuté políčka v predtlačenej zmluve, takýmto dôkazom nie je. Keďže žalovaný svoju dôkaznú povinnosť nesplnil a dostatočne nepreukázal, že žalobkyni, ako dlžníkovi, boli finančné prostriedky poskytnuté na výkon povolania, súd skonštatoval, že vymedzenie účelu poskytnutia úveru v danej veci v spojení s nedostatkom akýchkoľvek ďalších dôkazov zo strany žalovaného má rovnaký dopad, ako keby v zmluve nebol jej účel vymedzený vôbec. Vzhľadom na uvedené, súd ustálil, že medzi právnou predchodkyňou žalobcu a žalovaným zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX vznikol spotrebiteľský vzťah, na ktorý sa aplikujú spotrebiteľské právne normy. Podľa obsahu Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX sa dá posúdiť, že ide o tzv. typovú alebo formulárovú zmluvu, vyhotovenú pre širší neurčený okruh spotrebiteľov s minimálnou možnosťou spotrebiteľa zasiahnuť do obsahu zmluvy alebo obchodných podmienok a tak podstatným spôsobom ovplyvniť ich obsah. Žalovaným nepreukázané dojednanie o voľbe režimu Obchodného zákonníka, ktoré by malo byť zakotvené vo VPPÚ, ktoré žalovaný súdu nepredložil, by bolo pre rozpor s ustanovením § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka absolútne neplatné a predstavovalo by neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá by spôsobovala značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, nakoľko režim Obchodného zákonníka je pre spotrebiteľa nevýhodnejší a takéto zmluvné dojednanie by predstavovalo odchýlku od Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa.

18. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

19. Ďalej sa súd zaoberal žalovaným podanou námietkou premlčania žalobcom uplatneného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. Podstata premlčania spočíva v oslabení subjektívneho práva o jeho právnu nárokovateľnosť. Premlčaním právo nezaniká, iba sa závažne oslabuje. Uplatnenie námietky premlčania spôsobuje zánik súdnej vymáhateľnosti, v dôsledku čoho súd premlčané právo nemôže priznať. Vo vzťahu k dlžníkovi možno premlčanie vnímať ako ochranu jeho postavenia v tom zmysle, že sa môže účinne brániť vymáhaniu splnenia svojich subjektívnych povinností po kvalifikovanom časovom odstupe, ktorý predstavuje uplynutie zákonom stanovenej premlčacej doby. Pri premlčaní práva na vydanie bezdôvodného obohatenia je ustanovená kombinovaná premlčacia doba, a to kratšia subjektívna (dvojiročná) a dlhšia objektívna (trojiročná alebo desaťročná). Tieto dve premlčacie doby začínajú plynúť, plynú a končia sa nezávisle od seba. Ich vzájomný vzťah je taký, že ak sa skončí plynutie jednej z nich, právo sa premlčí, a to aj napriek tomu, že poškodenému ešte plynie druhá premlčacia doba. Počiatok subjektívnej premlčacej doby na uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia je stanovený na okamih získania subjektívnej vedomosti oprávneného o tom že k bezdôvodnému obohateniu došlo a kto sa na jeho úkor obohatil. Oba tieto predpoklady musia byť splnené súčasne a až týmto časovým okamihom dochádza k zrodu žalobného práva oprávneného. Objektívna premlčacia doba začína plynúť odo dňa kedy k bezdôvodnému obohateniu došlo. V prípade absolútnej neplatnosti právneho úkonu je plnenie poskytované na jeho základe bezdôvodným obohatením a od toho momentu plynie aj objektívna premlčacia doba. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že právna predchodkyňa žalobcu vedomosť o tom že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto zaň zodpovedá získal až v lete roku 2016 a teda k uplynutiu dvojiročnej subjektívnej premlčacej doby ku dňu podania

žaloby, t.j. k 04.11.2016, vo vzťahu k žalobou uplatneným nárokom nedošlo. Pokiaľ ide o uplynutie trojročnej objektívnej premlčacej doby, k jej uplynutiu pri bezdôvodnom obohatení získanom žalovaným na základe predmetnej zmluvy o úvere vo vzťahu k plneniam právnej predchodkyne žalobcu, t.j. splátkam zaplateným žalovanému v celkovej výške 5 752,41 €, ktoré boli uskutočnené v období od 25.11.2013 do 29.12.2015, nedošlo. Za dôvodnú súd považoval žalovaným vznesenú námietku premlčania vzhľadom k splátkam uhradeným právnou predchodkyňou žalobcu v období od 20.10.2011 do 17.06.2013 v celkovej výške 240,00 €.

20. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom a lebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 41 Občianskeho zákonníka, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

21. Súd mal za preukázané, že medzi právnou predchodkyňou žalobcu, ako spotrebiteľom, a žalovaným, ako veriteľom, bola dňa 13.01.2011 uzatvorená Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX. Splnenie zmluvného záväzku žalovaného z tejto zmluvy a to reálne poskytnutie peňažných prostriedkov vo výške 3 500,00 € právnej predchodkyňi žalobcu nebolo v tomto konaní sporné a vyplýva z potvrdenia o prevzatí peňažnej hotovosti, ktoré sa podpísané žalobcom nachádza na jednej listine ako Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX. Súd právny vzťah medzi účastníkmi posúdil ako zmluvu o pôžičke podľa § 657 a nasl. Občianskeho zákonníka a nie ako zmluvu o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, pretože poskytnutie peňažných prostriedkov bolo medzi účastníkmi dohodnuté bezúročne, pričom jednou z podstatných náležitostí zmluvy o úvere je dohoda o úrokoch. Bezúročná zmluva o úvere je pojmovovo vylúčená. Zmluva o pôžičke je odplatnou zmluvou len za predpokladu, že sa tak strany dohodli. Odplata pri peňažnej pôžičke môže spočívať len v dohode o úrokoch a nie v dohode o poplatku za jej poskytnutie. Ak si zmluvné strany takýto záväzok dojednali, tak je toto zmluvné dojednanie absolútne neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka a z takéhoto absolútne neplatného právneho úkonu nemôžu dotknutému účastníkovi právneho úkonu vzniknúť žiadne práva či povinnosti.

22. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 1 ods. 3 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z., spotrebiteľským úverom nie je úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace s výnimkou iného úveru alebo pôžičky podľa § 24.

Podľa § 24 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., na iných veriteľov a na zmluvy o úvere alebo pôžičke, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, sa vzťahujú ustanovenia § 2, 3 a 4, § 9 ods. 1 a 2, § 6 až 8, § 11, 12, 14, 16, 17, 19, 23 a 25 a tohto paragrafu.

24. Súd ďalej poukazuje na skutočnosť, že žalovaný bol v čase od 23.08.2010 do 11.09.2015 zapísaný v Podregistri iných veriteľov vedenom Národnou bankou Slovenska. Iným veriteľom sa v zmysle § 2 písm. c) zákona č. 129/2010 Z.z. rozumie fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom, v rámci svojej podnikateľskej činnosti, s výnimkou banky, pobočky zahraničnej banky a finančnej inštitúcie podľa osobitného predpisu. Po preskúmaní obsahu a predmetu zmluvy ako aj postavenia účastníkov zmluvy dospel k záveru, že úver poskytnutý žalobkyni na základe Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX, je potrebné považovať za iný úver alebo pôžičku v zmysle § 24 zákona č. 129/2010 Z.z.. Na iných veriteľov a na zmluvy

o úvere alebo pôžičke, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, sa vzťahujú okrem iných aj ustanovenia § 9 ods. 1 a 2 a § 11 zákona č. 129/2010 Z.z.. Vzhľadom k tomu, že Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX neobsahuje náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. a) druh spotrebiteľského úveru, písm. f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, písm. i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, písm. j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, písm. k) termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, písm. y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, úver poskytnutý žalobkyni na základe Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX sa v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) toho istého zákona považuje za bezúročný a bez poplatkov.

25. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 2 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

26. Cieľom právnej úpravy bezdôvodného obohatenia je reparácia nerovnováhy, ku ktorej dochádza bez relevantného právneho dôvodu v majetkovej sfére subjektov právnych vzťahov, pričom primárnou funkciou inštitútu bezdôvodného obohatenia je tak náprava nespravodlivej majetkovej nerovnováhy vzniknutej z titulu absencie relevantného právneho dôvodu. Bezdôvodné obohatenie je konštruované ako záväzkový vzťah medzi tým, kto sa na úkor iného obohatil, a tým, na úkor koho sa niekto obohatil. Podstatou bezdôvodného obohatenia je zákonom stanovená povinnosť toho, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, toto obohatenie vydať tomu, na koho úkor bol predmet bezdôvodného obohatenia získaný. Predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. V dôsledku absolútnej neplatnosti Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX v časti dohodnutého poplatku vznikla žalovanému povinnosť vrátiť žalobcovi majetkový prospech vo výške 2 252,41 € (5 752,41 € - 3 500,00 €) získaný plnením na základe tohto čiastočne neplatného právneho úkonu, a preto súd žalobe vyhovel tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia. Vo zvyšnej časti premlčaného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 240,00 € súd žalobou zamietol.

27. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka účinného k 31. januáru 2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

28. Žalovaný sa ako dlžník žalobkyne dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu, v dôsledku čoho mu okrem povinnosti zaplatiť žalobkyni dlžnú sumu vznikla aj povinnosť zaplatiť žalobkyni úroky z omeškania v zákonom stanovenej výške. Žalobkyňa si úroky z omeškania uplatnila odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle Výzvy na vrátenie plnenia prijatého bez právneho dôvodu zo dňa 02.11.2016. Keďže k prvému dňu omeškania s plnením

peňažného dlhu, t.j. dňa 05.11.2016 platila základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky vo výške 0,00 % žalobkyni vznikol nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške vo výške 8,00 % ročne zo sumy 2 252,41 od 05.11.2016 do zaplatenia.

29. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

30. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojitosti s § 255 ods. 1 a 2 CSP. Žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 2 492,41 € s príslušenstvom, pričom v konaní mal úspech v časti o zaplatenie sumy 2 252,41 € t.j. vo výške 90,4 %. Neúspech žalobcu predstavuje 9,6 %. Celkový úspech vo veci ktorý predstavuje 80,8 % (90,4 % - 9,6 %) mal teda žalobca a v takomto rozsahu mu súd vo výroku tohto rozhodnutia priznal nárok na náhradu trov konania, ktoré zahŕňajú aj trovy odvolacieho konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie.